

9 września 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

B216, 31/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 1934.

Kl. 7a 31/02
7a 45

Witkowitz Bergbau-und Eisenhütten-Gewerkschaft
(Witkowitz, Czechosłowacja)
i Richard Hein
(Witkowitz, Czechosłowacja).

Walcarka z czopami łożyskowymi umieszczonemi w różnych płaszczyznach pionowych.

Patent dodatkowy do patentu Nr 691.

Zgłoszono 5 stycznia 1923 r.

Udzielono 22 kwietnia 1925 r.

Pierwszeństwo: 30 czerwca 1922 r. (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 27 września 1939 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy istotnej zmiany i udoskonaleń walcarki według patentu Nr 691. Przedmiot wynalazku stanowi walcarkę z czopami łożyskowymi, umieszczonemi w różnych pionowych płaszczyznach, w których łożyska każdego walca przestawione są jednostronnie i naprzemian. Urządzenie przeznaczone jest do tego celu, aby przy walcach wyrobionych z jednego kawałka i bez zmniejszenia grubości czopów — osiągnąć wysokość umieszczenia, potrzebną dla łożysk walcowych.

Takie urządzenie łożysk walcowych po-

woduje, że czopy pojedynczego walca, odnośnie do środkowej płaszczyzny, pionowej do osi walców, znajdują się w nierównych odstępach od tej środkowej płaszczyzny i że zatem także łożyska każdego walca osadzone na czopach, oddalone są nierówno od środkowej płaszczyzny, to znaczy, iż jedno łożysko oddalone jest więcej od tej środkowej płaszczyzny, niż inne.

Niniejszy wynalazek ma więc na celu umożliwić umieszczenie łożysk, według patentu Nr 691, także w dotychczasowych małych walcarkach, to znaczy przy używanych walcach, przy których, jak wiado-

mo, czopy mają normalnie równy odstęp od środkowej płaszczyzny.

W tym celu czop, służący do osadzenia przestawionego łożyska na trzpieniu czopowym, powstałym po usunięciu potrójnej części jednego czopa, używanego walca, umocowany jest w jakikolwiek sposób, na przykład, zapomocą przykrywy, osłony i t. p.

Środek służący do umocowania winien oczywiście stanowić całość z czopem łożyskowym.

Umocowanie to może być skutecznie przez naciągnięcie na trzpień czopowy, albo w inny odpowiedni sposób. Przytem nadaje się temu nieużytemu czopowi najodpowiedniej takie wymiary, aby się nadał do osadzenia na nim osiowego łożyska, znajdującego się tuż obok walcowego łożyska.

Wynalazek przedstawiony jest na załączonym rysunku w pionowym przekroju w zastosowaniu do maszyny tak zwanej „trio”.

Maszyna do walcowania „trio” składa się z górnego walca O , ze środkowego M i z dolnego U . Urządzenie stanowiące istotę wynalazku jest uwidocznione na środkowym walcu, przyczem górny i dolny walec posiadają także urządzenia. Środkowy walec M posiada dwa czopy Z^1 i Z^2 z potrójnymi częściami K . Na czopie Z^1 spoczywa łożysko walcowe L^1 . Potrójna

część K prawego czopa Z^2 jest usunięta, a na powstałym trzpieniu czopowym h — osadzony jest zapomocą osłony czop Z^3 , do którego wewnątrz łożyskowego korpusu e przypiera przestawione łożysko walcowe L^2 , a obok niego łożysko osiowe d .

Na miejscu styku czopa i osłony — znajduje się stożkowy, nazewnątrz rozbieżny garbek r , który służy do odprowadzania chłodzącej wody.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Walcarka według patentu głównego za Nr 691, znamienna tem, że czop do osadzenia przestawionego łożyska umieszczony jest na czopowym trzpieniu, pozostałym po usunięciu potrójnej części jednego czopa używanego walca i umocowany zapomocą przykrywy, osłony i t. d.

2. Walcarka według zastrzeżenia 1, znamienna tem, że czop ten służy równocześnie do umieszczenia osiowego łożyska.

3. Walcarka według zastrzeżenia 1, znamienna tem, że czop walcowy posiada w miejscu styku osłony stożkowy, nazewnątrz rozbieżny garbek, albo podobne urządzenie.

Witkowitz Bergbau-und
Eisenhütten-Gewerkschaft

Richard Hein.

Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.

